

[Statsministeren.]

der nu forelå, uden at kende regeringens standpunkt hertil, og at det derfor efter min og regeringens opfattelse ville være rigtigt at meddele regeringens standpunkt, som var positivt over for udviklingen og dannelsen af de syv. Det vil jeg gerne have lov til at nævne her.

Jeg har med stigende forundring hørt debatten om regeringens deklaration af en mening, af et standpunkt. Jeg kan forstå, at man i det høje ting fra oppositionens side kan være uenig med regeringen i dens standpunkt, og jeg kan forstå, at man har synspunkter at fremføre i denne henseende. Men hvordan vi skulle være rejst til statsministermøde i Kungälv forleden dag uden på forhånd at have gjort både tinget og offentligheden — tinget i den forstand, det kunne gøres gennem nævnet, og offentligheden gennem min offentlige udtalelse — opmærksom på vort standpunkt og derfor samtidig meddele, at herudfra ville vi føre forhandlingerne, gad jeg egentlig nok vide; og jeg gad egentlig også nok vide, hvordan denne debat i tinget ville være forløbet, hvis regeringen var kommet og havde givet en neutral fremstilling, men ikke havde tilkendegivet sin mening. Jeg behøver ikke engang at sige, at jeg gad vide det, for jeg ved, hvad det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Per Federspiel ville have sagt. De ville have sagt: hvad er regeringens mening? Hvor står regeringen i denne sag? At kritisere vort standpunkt og være uenig med os er de ærede medlemmers ret, men lad være med at kritisere regeringen, fordi den har et standpunkt; det må være regeringens ret og i øvrigt efter min opfattelse også dens pligt.

Må jeg føje én bemærkning til, når vi endelig skal tale om, hvad vi sagde i nævnet. Jeg har i nævnet sagt, at hvis man fra partiernes side ønsker afbrydelse af møderne for at drøfte enkeltheder, er regeringen villig. Jeg har sagt, at hvis man ønsker udsættelse en dag eller to for at drøfte detaljer, er regeringen villig. Vi har gjort vort yderste for at vise vor imødekommenhed og vor gode vilje; den beder jeg om ikke bliver draget i tvivl. Vi mener, at det standpunkt, som vi præsenterer, er

sagligt forsvarligt. Det må de ærede medlemmer være uenige i, men vi har gjort vort yderste for at give de bedst mulige betingelser for denne debat, og jeg håber, at de ærede medlemmer vil anerkende, at disse udtalelser er fremsat.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg vil gerne takke den højtærede statsminister. Den højtærede statsminister sagde, at han havde udtalt, at han var villig til en udsættelse; men det var ikke til en udsættelse af det udenrigspolitiske nævns møde forleden dag, det var en udsættelse af folketingsdebatten her i dag. Her kunne vi få pause, her kunne vi lægge en dag ind imellem, men nævnet kunne ikke få lejlighed til at fortsætte forhandlingerne om den beslutning, der blev truffet.

Nu sagde den højtærede statsminister, at han gav udtryk for, at dette var regeringens standpunkt. Den højtærede statsminister, som er sådan inde i den parlamentariske terminologi, ved særdeles vel, at hvis han ønskede en forhandling med oppositionen om denne sag på daværende tidspunkt, altså i torsdags, den 9. juli, så havde statsministeren utvivlsomt kunnet anvende en formulering, som i højere grad havde ført frem til en forhandling. Den højtærede statsminister kunne have sagt: det er regeringens standpunkt, men det er naturligvis til forhandling. Det er der ikke blevet sagt noget om. Den højtærede statsminister kunne have sagt: hvilke råd har partierne at give landet og regeringen? Det gjorde den højtærede statsminister ikke. Jeg bebrejder ikke den høje regering, at den har et standpunkt, men jeg bebrejder den høje regering, at den traf en beslutning. Det er der nemlig forskel på. Man traf en beslutning, og det fremgik også af det resumé, vi fik uddelt af den højtærede udenrigsminister om mødet med erhvervene, der havde fundet sted, inden vi samledes, og hvori udenrigsministeren oplyste, at regeringen på et umiddelbart forud afholdt møde under forbehold af en tilfredsstillende løsning på de udestående spørgsmål havde besluttet at videreføre forhandlingerne med henblik på Danmarks tilslutning til de syv.